

2020

Letopočet 2020 se do povědomí obyvatel Vísky a celé republiky zapsal jako rok spjatý s nákazou viru Covid-19. Její šíření ve třech vlnách tvrdě dolehlo na Českou republiku a znamenalo asi nejtěžší zatěžkávací zkoušku od počátku jejího vzniku. Smrtonosný virus přinesl pandemii, o kterých obyvatelé Západu slychali pouze ve spojení s historií či s africkými a asijskými státy. Zrádný vir se, tak jako většina pandemií v historii, rozšířil z Číny, kde se objevil na konci předešlého roku. Epicentrem jeho šíření se stalo čínské město Wu-chan. Stále není jisté, zda místem vzniku bylo místní tržiště, jak tvrdí čínská oficiální vyjádření, či zda se jednalo o únik z laboratoří Wu-chanského virologického ústavu. Koronavirus Covid-19 postupně pronikl do naprosté většiny států a do konce roku „vykázal“ 83 miliónů infikovaných a více než 1,5 miliónů obětí. S jistotou lze tvrdit, že počet obětí byl ve skutečnosti vyšší, protože v chudých rozvojových státech umírali tisíce lidí, aniž by jim někdo poskytl zdravotní péči.

Do Evropy smrtonosný virus dorazil během zimních měsíců. Zpočátku se šířil zejména v Itálii a také například v Rakousku. Do obou zemí rádi jezdí čeští turisté na lyžování, především v období jarních prázdnin, které trvají od začátku února do konce března. Touto cestou se virus také dostal do České republiky. První oficiálně zjištěná nákaza byla v našem státě prokázána 1. března. S rostoucím počtem navrátilců z Itálie a Rakouska postupně rostl počet nakažených. Vláda reagovala poměrně rychle a již 12. března vyhlásila nouzový stav. V jeho rámci postupně uzavřela obchody s výjimkou potravin, drogerií, lékáren a čerpacích stanic. Uzavřen byl z nemalé části i průmysl a také většina služeb jako kadeřnictví, restaurace či ubytování. Uzavírka postupně postihla i provozovny spojené s vnitřním i venkovním sportováním. Došlo i k zavření všech škol kromě mateřských. Své brány uzamkly také kulturní provozovny jako divadla, kina, galerie a také památky. Obyvatelé nemohli, až na výjimky cestovat do zahraničí a ani se volně pohybovat po České republice. Výjimku měly pouze cesty do práce, k lékaři a v nezbytných případech také za rodinou. Některé obce jako například relativně blízké Kynice byly dočasně hermeticky uzavřeny, protože se tam virus šířil velmi rychle a nakazil podstatnou část obyvatel. Ti, co se ocitli v kontaktu s nemocnými, museli do 14 denní karantény. Pro bezprecedentní uzávěru ekonomiky i společenského života se vžil anglický název lockdown. Další frekventovaný anglický název home office byl používán pro práci z domova na počítači, která se využívala hlavně pro úřednické profese. Ve školách se zase přecházelo na distanční výuku, kdy se děti a studenti propojovali se svými učiteli pomocí internetu a učili se tak „na dálku“.

Symbolem jarní části pandemie se staly roušky. Vláda po vyhlášení nouzového stavu přispěchala se zákazem vycházení bez zakrytí úst a nosu rouškou či respirátorem. Problémem byla skutečnost, že roušky nebyly k dostání. Státní hmotné rezervy jich neměly dostatek, a tak se rychle za horentní ceny nakupovaly v Číně, která tak na pandemii dokázala vydělávat. Na pomoc přispěchala zdejší lidová tvořivost. Roušky začaly hromadně šít tisíce žen. Připojily se i ženy z Vísky, například Martina Kraibichová či Iva Lacinová. Ušité roušky se rozdávaly především seniorům, protože ti představovali rizikovou skupinu obyvatel, pro něž napadení korona virem často přinášelo velmi těžký průběh nemoci s nutností hospitalizace. Šítí roušek představovalo odvrácenou pozitivní tvář pandemie. Spousta lidí začala aktivně pomáhat

potřebným, kromě výroby roušek se tak dělo třeba formou donášky nákupů pro starší a potřebné obyvatele. Dá se říci, že se společnost semkla, tak jak se v našich dějinách děje při jejich významných kritických okamžicích, vzájemně si pomáhala a vesměs dodržovala často nepříjemná vládní opatření. Skvělou práci odváděli zdravotníci, ale také hasiči a vojáci, kteří byli nasazováni například do domovů pro seniory, které virus často napadal s obrovskou intenzitou. Pandemie tak přinášela mnoho příkladů obdivuhodné statečnosti, obětavosti a snahy pomoci druhým.

Nouzový stav byl prodlužován až do 17. května. Od postupujícího jara se zdálo, že epidemie odeznívá, počty nakažených až do léta postupně klesaly. Lze prohlásit, že česká vláda a hlavně česká společnost jarní vlnu pandemie zvládly (v případě společnosti téměř „na jedničku“). I v rámci Evropy patřily naše země k těm, co měly nejnižší výskyt nakažených a zemřelých. Málokdo na sklonku jara a počátku léta očekával katastrofický scénář, který přinesly podzimní měsíce. Po ukončení nouzového stavu se začal postupně život vracet do normálních kolejí. Většina opatření z boje proti Covidu byla zrušena. Léto se obešlo bez roušek. Často probíhalo ve znamení dovolených, které tentokrát Češi trávili vesměs ve své domovině. Málokdo se odvažoval na cestu do zahraničí a zahraniční turisté zase málokdy zamířili k nám.

Od srpna se postupně ukazovalo, že se virus odhodlává k druhému útoku. Počty nakažených exponenciálně rostly a v těsném závěsu za nimi pak i počty hospitalizovaných, včetně těch, co museli být umístěny na jednotkách intenzivní péče. Tentokrát druhý příchod pandemie hrubě podcenila vládní garnitura. Premiér Babiš odmítl, zřejmě s ohledem na blížící se krajské volby, návrh ministerstva zdravotnictví na znovuzavedení nošení roušek a dalších dílčích opatření. Epidemie se brzy vymkla kontrole a vláda výrazněji reagovala až na počátku října po krajských volbách. Od 5. října platil nový nouzový stav. Opět došlo k uzavření škol, sportovišť a provozoven služeb. Počty nakažených vrcholily na konci října, kdy denní přírůstky přesahovaly 10 000 nově nakažených a pokořily i 16 000 hranici. Prudce stoupaly počty hospitalizovaných a hrozilo, že nemocnice přestanou nával covid pacientů zvládat. V týdnu od 19. do 25.10. měla Česká republika nejvíce nakažených na 100 000 obyvatel na světě. V počtu úmrtí na počet obyvatel jsme byli druzí za maličkatou Andorrou, která nemá ani 80 000 obyvatel. Za týden na pandemii umíralo přes 700 obyvatel. Lockdownová opatření se postupně zpříšňovala, na konci října byl zaveden i zákaz vycházení od 21.00 do 5. hodiny ránní. V týdnu od 2. 11. vykazovala republika největší smrtnost na počet obyvatel na světě. Zatímco v jarní vlně prokazovala společnost pozoruhodnou soudržnost, od léta stoupal počet těch, co odmítali dodržovat některá z opatření. Mnozí obyvatelé se je snažili „ošvejkovat“, což přispívalo k šíření pandemie a k všeobecnému rozladění.

Od konce října do počátku prosince počet nakažených klesal a denní přírůstek se tak ocitl až pod hranici 3000 osob na den. Vláda se rozhodla otevřít služby, zřejmě především proto, aby umožnila vánoční nákupy a ulevila tak službám, které lockdown tvrdě postihnul. Brzy po uvolnění proticovidových opatření začal přírůstek nakažených opět rychle stoupat a Vánoce a konec roku proběhly ve znamení třetí vlny korona krize s novým lockdownem. Do konce roku zemřelo na chorobu přes 10 000 obyvatel České republiky a toto číslo ke konci prosince hrozivě rostlo. V říjnu a listopadu se počet zemřelých obyvatel Česka téměř

zdvojnásobil oproti desetiletému průměru. Celkově za rok 2020 zemřelo 129 000 obyvatel, což bylo o 17 000 více než před rokem a představovalo největší úmrtnost od druhé světové války. Zprávy o covidové kalamitě v Čechách pronikaly i do zahraničních médií. Například agentura Bloomberg se pokusila seřadit 53 států podle toho, jak efektivně bojují s covidem. Česko skončilo 5. od konce za rozvojovou Kolumbií, kde stát musí tvrdě bojovat s všudypřítomnou narkomafií. Věru nedobrá vizitka země, o níž premiér prohlašoval, že je „the best in covid“.

Ve Vísce se Covid-19 poprvé objevil v souvislosti s návratem z „lyžovaček“ na počátku března. Po vyhlášení nouzového stavu obec rychle zareagovala a snažila se pomoci těm, kteří byli šířením epidemie nejvíce ohroženi, tj. především zdejšími seniorům. Klíčové pro velkou část zdejších obyvatel bylo to, že zůstal otevřený zdejší Obecní obchůdek. U něj došlo ke změně otevírací doby. Ta se prodloužila během dopoledne, kdy se prodávalo od 7.00 do 11.00, odpolední prodej byl dočasně zrušen. U pokladny bylo jako ochrana umístěn plastový štít, který odděluje kupující od paní prodavačky. Obchůdek využívali i ti, kteří dříve nakupovali v Chotěboři a jeho tržby tak navzdory pandemii stoupaly. Dělo se tak i proto, že svým zákazníkům z řad seniorů nabídl rozvoz nákupů. Zájemci si je objednali u paní prodavačky a starosta, nebo paní prodavačka je pak rozvážela do jednotlivých domů. Návštěvníci obchůdku měli k dispozici dezinfekci a jednorázové rukavice. Uzavřen byl obecní úřad a také obecní knihovna.

Větší počet nemocných ve Vísce přinesla druhá a třetí vlna během podzimu a prosince. Víška zaznamenala několik nemocných a jedno úmrtí na Covid-19. Nemoc zasáhla celé rodiny. Největší počet nakažených přinesl listopad, kdy bývalý Havlíčkobrodský okres vykazoval nejvíce nakažených na počet obyvatel v celém státě.

Obyvatelstvo ve Vísce v roce 2020

Počet obyvatel pokračoval v loňském poklesu. Obec do roku 2020 nastupovala se 184 obyvateli a ukončovala ho se 179. Zemřelo celkem pět lidí, čtyři se odstěhovali a jeden přistěhoval. Narodili se tři noví občané Víšky – Alžběta Košťálová v čp. 64, Vojtěch Myška v čp. 40 a Oliver Čermák v čp. 76. Zemřel pan Josef Mudruňka z čp. 24, který byl ve svých 89 letech nejstarším mužem ve Vísce. Pocházel z Chuchle a do Víšky se přizemnil k Elišce Košumberské. Patřil k aktivním činovníkům zdejšího Sokola, kde především trénoval žákovský fotbalový tým a stal se tak prvním trenérem žáků v historii zdejšího fotbalu. Pro Sokol dlouho pracoval i jako revizor účtů. Dalším zemřelým byl Ing. František Šimon z čp. 19, který zemřel ve věku nedožitých 88 let. František Šimon představoval jednu z nejvýraznějších postav Víšky posledních desetiletí. V poválečné době stál u znovuoživení tradice víseckého ochotnického divadla. Velmi aktivní byl v TJ Sokol Víška. Hrál za jeho fotbalový tým a zásadně se zasloužil o přebudování vísecké návsi na fotbalové hřiště. V 50. letech vstoupil do zakládaného Jednotného zemědělského družstva Víška. Po jeho sloučení s JZD Nová Ves se později stal předsedou nového JZD Nová Ves – Víška. Ve funkci předsedy zůstal i poté, co v 70. letech toto družstvo vstoupilo do nově vzniklého JZD Doubrava. Po odchodu do penze sestavil první z řady víseckých almanachů -Almanach 490

let obce Víška. Ve Vísce se těšil všeobecné autoritě a respektu. Další výraznou postavu mezi zemřelými představovala Jiřina Fajmanová z čp. 23, která odešla ve věku 91 let. Narodila se jako Jiřina Klepetková, do Víšky se přestěhovala s rodiči a žila v čp. 65. Její život je spjatý s Hostincem u Fajmanů, kde velmi dlouho pracovala a který vždy patřil k epicentřům společenského života v obci. Předposledním zemřelým byl pan Josef Košťál z čp. 76. Zemřel ve věku pouhých 64 let. Jeho život byl spjat s aktivním působením v rybářském spolku, který spoluzakládal. Patřil k aktivním členům Sdružení dobrovolných hasičů Víška a působil i jako člen obecního zastupitelstva. Poslední zemřelou byla paní Božena Lacinová z čp. 38. Do Víšky přišla jako Božena Březinová z Předboře a vdala se za majitele zdejší kovárny Jana Lacinu. Většinu života pracovala jako zahradnice. Patřila také k významným organizátorům života ve sboru Českobratrské církve evangelické v Malči. Zemřela v prosinci na onemocnění vyvolané Covid-19.

Veřejný život v obci, působení zastupitelstva a jeho investiční aktivity

K celostátním událostem, které se promítly do života Víšky, lze zařadit zejména říjnové volby do krajských zastupitelstev. Konaly se 2. a 3. října. Víška tentokrát, zřejmě poprvé ve své historii, vykazovala nižší volební účast než tu, kterou přinesli celokrajské údaje. Stalo se tak velmi těsným způsobem – ve Vísce přišlo k urnám 39,46 %, zatímco v celém kraji 39,53 %. Jedná se o neobvyklý údaj, protože účast ve volebních kláních všeho druhu bývá ve Vísce vždy, a často velmi zásadně, vyšší, než celorepublikové a celokrajské údaje. Za nižší účasti místních stála pravděpodobně epidemie Covid-19, jejíž druhá vlna se v této době již lavinovitě šířila republikou. Volby ve Vísce jednoznačně vyhrála sociální demokracie, která získala 24 % hlasů. Jednalo se o určitou anomálii, protože v kraji byla ČSSD až pátá (s 11 % hlasů) a v celostátních výsledcích strana nepřekročila 5 %. Na druhém místě se ocitlo ANO 2011 se 17 % hlasů. Tato Aliance vyhrála v Kraji Vysočina s téměř totožnými 18,48 % a představovala i celorepublikového vítěze. Na třetím místě ve Vísce skončila aliance Pro TOP Vysočinu, jejíž páteř představovala strana TOP 09. Aliance v obci obdržela 12 % hlasů, v kraji skončila těsně pod 5 % hranicí. Na čtvrtou příčku pronikla aliance ODS a Starostové pro občany. Obdržela 10,34 %, zatímco v kraji skončila s 13 % na třetím místě. Zhruba dvojnásobek hlasů než v celém kraji obdrželi komunisté (10,34 %). O něco hůře než v rámci Vysočiny si vedla KDU-ČSL (8,62 % zde a necelých 12 % v kraji), což je také netypický výsledek, protože lidovci zde mají tradičně vyšší podporu než na celokrajské a celostátní úrovni. Naopak neuspěli piráti, kteří ve Vísce obdrželi necelých 7 % hlasů, což znamená 7. místo, zatímco v kraji skončili druzí s 13 % hlasů. Větší podporu než na celokrajské úrovni získala Strana zelených, za níž jako kuriozita kandidoval Pavel Pokorný jako „příležitostný houbař a sběrač ovoce z Nové Cerekve.“

Krajské volby přinesly změnu vedení Kraje Vysočina. Po třech volebních obdobích odešel z postu hejtmána kraje MUDr. Jiří Běhounek ze sociální demokracie. Tato strana ztratila po stejné době svoji vládu nad krajem, byť se stala součástí nové koalice. Ta je tvořena následujícími stranami a seskupeními: ODS + STO, ČSSD, KDU-ČSL, Piráti, STAN + SNK-ED (Sdružení nezávislých kandidátů-Evropští demokraté). Hejtmánem se stal Vítězslav Schrek z ODS.

Tón veřejného života ve zdejší obci udávala do velké míry činnost místního zastupitelstva. To se přes opakované lockdowny sešlo na svém zasedání celkem 10x. K nečastějším bodům jednání patřil prodej dřeva po kůrovcové kalamitě, volba místostarosty či finanční záležitosti obce. Komunikace ve zdejším zastupitelstvu často probíhala ve znamení napětí a byla nezřídka vyostřená. Doprovázelo jí i napětí v obci. Tu vyostřovaly i různé příspěvky na sociálních sítích, žaloby a jejich následné vyšetřování policií, či hanlivé anonymní básničky, které byly vyvěšovány v okolních obcích (“vísečtí voliči, je mi po tom houby, proč vždycky zvolíte ty nejvyšší trouby”).

Přes výše uvedené zastupitelé ve většině bodů jednání zastupitelstva stále rozhodovali jednomyslně, častěji se ale objevoval jeden hlas proti. Jednání zastupitelů bylo na počátku roku ovlivněné odchodem místostarosty Ludka Fikara, který abdikoval na sklonku předcházejícího roku z důvodu osočování jeho osoby, útoků na členy jeho rodiny a šíření nepravd o jeho osobě. Brzy poté se stala terčem stejně nevybíravého tlaku vítězka zdejších komunálních voleb z roku 2018 a oblíbená prodavačka Obecního obchůdku paní Iva Lacinová. Ta byla opakovaně obviňována ze špatného vedení obchodu a z mnoha dalších „prohřešků“. Stala se terčem opakovaných e mailů, sms, výhrůžek a navíc bylo všemožně komplikováno její působení v provozovně. Paní Lacinová nakonec stupňující se tlak neustála. Vše, jakoby přesně podle vzorce uplatněného na konci roku 2019 roku při odstoupení L. Fikara, vedlo k její abdikaci na funkci zastupitelky. Tlak, který se táhl od předcházejícího roku vyvolával dojem, že za nim stojí snaha vypudit ze zastupitelstva co nejvíce osob a překreslit tak výsledky víseckých obecních voleb. Atmosféra se vyhrocovala, mimo jiné ji doprovázela udání a žaloby. Policie během jara kontaktovala starostu i množství dalších obyvatel Vísky.

Nevybíravé útoky na místní obchůdek neustávaly ani po odchodu paní Lacinové ze zastupitelstva. Ta proto nakonec ohlásila svůj záměr z obchodu odejít. Obec již začala shánět náhradníka, což se v době přicházející pandemie a nedostatku pracovních sil jevilo jako úkol téměř nadlidský. Opět hrozilo uzavření obchodu, který poskytuje zejména starším obyvatelům Vísky potřebné služby, tentokrát se mohlo jednat o definitivní uzavření. Po dlouhém vyjednávání, přesvědčování většiny zastupitelů i značného množství obyvatel Vísky se paní Lacinová nakonec rozhodla v obchůdku nadále prodávat. Aby jí obec v prodejně udržela, přistoupila ke zvýšení její mzdy. Většině zastupitelů bylo jasné, že bez činnosti obchodu by chod Vísky byl výrazně ochuzen. Ne každý, především z řad místních seniorů, má možnost jezdit na pravidelné nákupy do Chotěboře a podporovat tak často velké zahraniční obchodní řetězce. I proto obchody vždy tvořily a tvoří jeden z pilířů možností kvalitního života na malých vesnicích.

Po odchodu paní Lacinové v zastupitelstvu zůstal nejnižší usnášeníschopný počet zastupitelů, tj. pět. Za nové situace došlo k volbě místostarosty. Richard Grund a Radek Křivský nominaci odmítli. Místostarostkou byla za této situace zvolena Ing. Ludmila Paclíková z čp. 57. Stalo se tak na březnovém zasedání zastupitelstva poměrem hlasů 3:2. Protože ohledně platnosti volby za tak nízkého počtu hlasujících panovaly pochybnosti, nechala jí obec prověřit nadřízeným orgánem, tj. Ministerstvem vnitra. To platnost volby potvrdilo a Ludmila Paclíková se po revokaci rozhodnutí a nové volbě stala místostarostkou obce s platností od 29.

dubna. Ing. Paclíkové je 56 let, v letech 2002-2006 působila jako starostka obce. Od doby svého starostování zasedla do jeho obecního zastupitelstva vždy z posledního sedmého místa, počítáno podle počtu odevzdaných hlasů pro jednotlivé kandidáty. Stalo se tak vždy kromě jednoho volebního období, kdy se do zastupitelstva neprobojovala. Přesto pokaždé po svém zvolení projevovala zájem o funkci starostky či místostarostky – na každém prvním zasedání povolebního zastupitelstva sama sebe do této pozice navrhovala a také pro sebe následně hlasovala.

Ludmila Paclíková se již v roce 2019 ujala úkolu dovést získání dříve předjednané dotace 400 000,- Kč na modernizaci hasičské zbrojnice. Dotační program pocházel z Obecně prospěšné společnosti Podhůří Železných hor, byl připraven pro osm konkrétních malých obcí a Víška byla jednou z nich. Obec se měla na investici podílet maximálně 50 % spoluúčastí. V rámci modernizace bylo naplánováno například napojení budovy hasičské zbrojnice na vodovodní přípojku a vybudování sociálního zázemí. Paní místostarostka po několika měsíční práci předložila projekt nikoli za potřebných 800 000,-, ale za 2 881 610,- korun + 21 % DPH. Ten se jevil jako pro obec finančně neúnosný. Víška následně o dotaci nežádala. Stalo se tak i proto, že povinná příloha žádosti - stavební povolení měla být dodána do března 2021 a tvorba nového projektu se při zdlouhavosti stavebního řízení a omezeném fungování úřadů v covidové době jevila jako nereálná. Víška tím byla z projektu potřebné modernizace fakticky vyloučena a přislíbený obnos byl rozdělen mezi dalších sedm obcí, pro které byl projekt OPS připraven.

Na počátku prosince, v době, kdy se blížila potřeba uzavřít celou záležitost paní místostarostka rezignovala na svou funkci a také na mandát zastupitelky. Mnohé obyvatele její odstoupení překvapilo. Stalo se tak i proto, že opakovaně na zastupitelstvu mnoho let prohlašovala, že její zkušenosti a schopnosti jsou na takové úrovni, že je schopná vykonávat funkci i starostky a místostarostky. Důvody svého činu se pokusila spoluobčanům vysvětlit v rezignačním dopise, který byl zveřejněn na internetových stránkách obce. Uváděla v něm, že obec má řadu problémů, které se dlouhodobě neřeší. Její snaha problémy narovnat dle dopisu vyznívala do ztracena. Zastupitelstvo v něm označovala za nefunkční, dle ní je spíše brzdou pro obec. Ostatní zastupitelé dle dopisu omezovali místostarostku v její činnosti. Obecní zastupitelstvo „je paralyzováno strachem a obavami z přijetí zodpovědnosti“. Velká část dopisu byla věnována kritice práce starosty Ondřeje Čapka, který se dle autorky „chová slušně řečeno jako soukromý podnikatel na svém majetku“. Jedna z nemnohých konkrétních výtek obsažených v rezignačním textu byla údajná kumulovaná ztráta v Obecním obchůdku, která měla dle autorky za čtyři roky činnosti představovat 1 milión korun. Nebylo doloženo, jak autorka k dotyčné sumě dospěla.

Pro Víšku rozhodnutí místostarostky znamenalo, že obecní zastupitelstvo přestalo být usnášeníschopné, což s sebou přineslo nutnost vypsát předčasné komunální volby. Stalo se tak poprvé od znovu osamostatnění Víšky, žádný podobný případ neproběhl ani v době meziválečné a zřejmě ani v době komunistické éry. Obec byla od rezignace paní Paclíkové nucena působit v nouzovém režimu. Mohla se řídit pouze rozpočtovým provizoriem, protože zastupitelstvo nemohlo schválit řádný obecní rozpočet. Zbytek zastupitelstva nemohl rozhodovat o investicích, o některých nákupech a prodejkách. Činnost zastupitelů byla omezena i v dalším působení. Načasování a souvislost rezignace se jevily jako nešťastné i proto, že se

odehrály v polovině volebního období. Již na konci roku bylo zřejmé, že nové volby proběhnou v červnu 2021, tedy rok a čtvrt před řádnými obecními volbami. U nových zastupitelstev vždy nějakou dobu trvá, než se podaří rozdělit oblasti působení mezi jednotlivé zastupitele, či dohodnout se na potřebných investicích. Ty většinou vyžadují měsíce příprav, protože je dnes většinou nejde realizovat bez dotací. Zdálo se, že Víška bude vzhledem ke ztrátě více než půl roku svého normálního fungování zásadně zbrzděna v procesu přípravy žádostí o různé finanční podpory. A protože jejich koláč je vždy omezený, jevílo se jako logicky velmi pravděpodobné, že ji předběhnou jiné obce, které budou mít více času na přípravu projektů a budou je již mít schválené. Situace se tedy jevila jako pro obec krajně nepříznivá. Jako téměř jisté se zdálo to, že kampaň před mimořádnými volbami také nadále vyostří již tak vypjatou atmosféru v obci.

Obec má od března novou hospodářku. Stala se jí paní Radka Březinová, kterou zastupitelé vybrali na základě výběrového řízení. Její úřední hodiny jsou pondělí od 8.00 do 10.00 a středa od 15.00 do 17.00 v kanceláři obecního úřadu. Jako účetní pro mateřskou školu působí již od předcházejícího roku Ing. Martina Košťálová. Ta také pracuje jako členka finanční komise, v které se stala zásadní oporou tohoto kontrolního orgánu.

Přes popsané turbulence vykazovalo obecní zastupitelstvo dojem relativně dobře fungujícího systému. Za velký úspěch zastupitelstva a vedení obce lze považovat propojení nového vodovodního vrtu z roku 2018 s dosavadní vodovodní sítí. Pro uskutečnění finančně velmi náročné akce se Víšce podařilo získat dotaci Státního fondu pro životní prostředí ČR ve výši přesahující 1 700 000,- Kč. Práce na propojení prováděla místní firma Zemix Lud'ka Fikara, která vzešla z výběrového řízení. Díky němu se podařilo snížit původní projektovou cenu investice o zhruba 350 000,- Kč, což ale nakonec znamenalo i konečné zkrácení dotace (protože ta činila 85 % celkových uznatelných nákladů). Celková cena všech způsobilých nákladů přesáhla 1 900 000,- korun. Práce na propojení zahájila firma 1. července. Vše pak bylo připraveno k předání obci ke dni 15. září. Za nejdůležitější skutečnost lze považovat to, že nově napojený vrt je schopen poskytovat Víšce 163 m³ vody denně. To představuje čtyřnásobek běžné spotřeby a k tomu je možné využít i kapacitu staršího záložního vrtu. Doufejme, že díky tomuto počínu konečně ustanou v posledních letech pravidelné letní zákazy zalévání, mytí aut či napouštění bazénů. A také problémy s kvalitou vody, která v novém vrtu vykazuje nadstandardně dobré ukazatele. Celou akci lze považovat za zásadní úspěch pro budoucí rozvoj Víšky. I proto, že naše obec s nedostatkem vody zápasila již v minulosti. Pokud bychom se ohlédli do dávné minulosti, tak nelze opomenout místní pověst o Rouzení. Ta tvrdí, že její obyvatelé se po vypálení vesnice na její původní místo nevrátili, protože tam nebyl dostatek vody. Proto odešli a založili Novou Ves a Víšku. Zřejmě i proto mluví první písemná zmínka o Rouzení z roku 1288 o tom, že ves je pustá. Víška v posledních suchých letech téměř každoročně zápasila s nedostatkem vody a zvláště v letních měsících posledních let se její nedostatek stával pravidlem. Voda z původního 45 let starého vrtu zároveň opakovaně vykazovala problémy s některými parametry kvality, které normy pro pitnou vodu vyžadují. Víška má nyní tyto problémy, na rozdíl od velké části obcí republiky, snad definitivně vyřešeny. A to i proto, že se na jejich nápravě začalo pracovat již před loňským katastrofálním suchem. Obec nyní ještě bude čekat jednání s vlastníky půdy pod novým napojením, kterou chce získat do svého vlastnictví. Vlastníkům bude nabízet výměnu či koupi.

Druhou nejdůležitější obecní investici představovala rozsáhlá renovace interiéru mateřské školy. V její budově obec původně pro tento rok plánovala výměnu elektroinstalace. Protože se našly další finanční zdroje, původní investiční záměr byl přehodnocen a škola prošla velkorysou rekonstrukcí. V jejím rámci se kromě její kompletní výměny elektroinstalace podařilo vybudovat i stropní podhledy v obou třídách a také v jídelně. Podhledy a nová světla v nich velmi pozvedly estetickou úroveň všech zmíněných místností. Třídy dále získaly nové dřevěné obložení a v obou místnostech pro děti a také na chodbě bylo položeno nové lino a ve třídách také koberce. Před tím bylo nutné provést neplánovanou opravu podlah. Renovaci uzavřelo kompletní vymalování celé budovy školky. Finance nakonec putovaly i na částečnou výměnu nábytku pro děti a dveří u učeben. Výsledkem je skutečně velmi hezké prostředí v obou třídách a dalších prostorách zdejší „mateřinky“. Investice obec pokryla jednak z dotace Programu pro obnovu venkova Kraje Vysočina (127 000,- Kč), dále z obecního rozpočtu a část financovala také samotná mateřská škola. Celkové náklady činily 553 982,- korun ze strany obce a přes 420 000,- Kč ze zdrojů školy. Práce probíhaly během letních prázdnin, a proto v září mohli zdejší školáčky nastoupit do novotou zářící budovy, na jejímž úklidu se zásadní měrou podílely paní učitelky.

Tak jako předešlý rok bylo zastupitelstvo a vedení obce nuceno věnovat se péči o obecní les, kde pokračovalo řádění kůrovce. Kůrovcová kalamita byla v tomto roce natolik intenzivní, že lze prohlásit, že kůrovec již zlikvidoval velkou část obecního lesa. I zde proto od počátku roku pokračovaly intenzivní práce za velmi těžkých podmínek. Situace v části napadeného smrkového porostu se stala kritickou a kůrovec navíc začal napadat mladší porosty. Obec proto na pokyn odborného lesního hospodáře zahájila těžbu harvestorem - víceúčelovým strojem na kácení stromů. Bohužel kombinace tohoto typu těžby dřeva, příliš mladého napadeného porostu a tehdy také velmi nízkých výkupních cen dřevní hmoty vedly k tomu, že si obec při tomto druhu těžby nedokázala vydělat ani na náklady, které by pokryly tento typ zásahu proti kalamitě. O to více byla pro vícecký rozpočet důležitá činnost místních těžařů. Ti pracovali v lese za v porovnání s výše popsanou technologií minimální ceny a dřevo od nich získané se prodávalo se ziskem. A to i v době, kdy pokles cen „kůrovcového“ dřeva dlouhodobě trápil těžaře v celé republice. Díky práci místních těžařů a možnosti počkat na lepší výkupní ceny, které nyní pomalu rostou, bylo celkové hospodaření v obecním lese ziskové. Z obecního lesa tak na obecní účty putoval zisk z prodeje vytěženého dřeva převyšující 152 000,- korun. Do konce roku obec vytěžila 80 % napadených stromů a postupovala i v úklidu po těžbě a pálení klestí. Do dalšího roku se převáděl úkol dotěžit kůrovcem poškozené smrky. Poté by měla následovat finančně náročná obnova lesního porostu, kterou musí obec zvládnout do 5 let od jeho vytěžení. Obnova téměř 20 ha poškozeného obecního lesa se jeví jako extrémně náročná z pohledu finanční i pracovní náročnosti. Komplikuje jí i přemnožení srnců ve zdejší honitbě, kteří pak spásáním ničí malé stromky. Obec stojí před nutností získat pro výsadbu prostředky z dotačních programů. První úspěšnou vlašťovku představovala částka přesahující 177 000,- korun, kterou získal obecní rozpočet na zmírnění kůrovcové kalamity za rok 2018 jako dotaci od ministerstva zemědělství.

Další investici, která tentokrát neprobíhala v režii obce, představovalo zasíťování pozemků za zahradami za severozápadním okrajem obce elektrickým vedením. Většinovým investorem byla společnost ČEZ. Nezbývá než doufat, že několik nových parcel, které zde

mohou vzniknout, otevřou prostor pro novou výstavbu, která by přivedla do Vísky další nové občany, nebo zde udržela ty stávající. Stejně jako se to úspěšně podařilo u parcel, které obec zasíťovala na dnes již kompletně zastavěné lokalitě.

Během roku 2020 se obci také znovu podařilo získat dotaci Úřadu práce ČR pro zaměstnání obecních dělníků. Víška byla úspěšná natolik, že mohla zaměstnat dokonce dva. Od 1. srpna tak v obci pracovali Jan Hořínek a Jaromír Roubínek z Nové Vsi. Finanční podpora na každého z nich činila 15 000 Kč měsíčně a obec proto doplácela pouze povinné odvody zdravotního a sociálního pojištění. Finance byly získány na dobu šesti měsíců. Oba dělníci se věnovali úklidu obce a také práci v obecním lese. Vylepšeno bylo i vybavení zdejšího fotbalového hřiště. Pro něj byly díky finanční podpoře Kraje Vysočina zakoupeny nové bezpečnostní branky pro mládežnický fotbal.

Obci se také podařilo vybudovat nová kontejnerová stání pro třídění odpadu. Jsou umístěny u Obecního obchůdku a také u Logistického centra.

Do veřejného života obce patří i zmínka o kauze vyvádění financí z rozpočtu obce a mateřské školy bývalou hospodářkou obce, která mohutně rezonovala mezi zdejší veřejností již od roku 2018. V lednu proběhl s hospodářkou soud. Vyměřil jí dva roky vězení s podmíněčným odkladem na tři roky. Soudkyně zmínila, že kauza byla netypická délkou trvání trestné činnosti a také to, že při ní „naprosto selhala kontrola z kraje“. K mírnému verdiktu soud sáhl proto, že obžalovaná kromě plného doznání projevila lítost, nebyla nikdy soudně stíhána, spolupracovala s policií a hlavně všechny zpronevěřené peníze vrátila, což bylo označeno za netypické. Díky tomu, že se peníze vrátily mateřské škole, mohla být během prázdnin uskutečněna zmíněná velkorysá rekonstrukce jejího interiéru.

Ekonomický život ve státě a v obci, finanční situace obce

Rok 2020 proběhl ve znamení hluboké ekonomické krize, kterou přinesl Covid-19. Již na jaře vláda téměř kompletně uzavřela ekonomiku, lockdown s výraznými ekonomickými omezeními přišel i na podzim a na sklonku roku. Hrubý domácí produkt poklesl o 5,6 %, nejvíce za dobu existence České republiky. Vláda se snažila zabránit hlubším propadu pomocí firmám, živnostníkům a dalším postiženým. Částečně se jí to podařilo, protože nezaměstnanost sice stoupla, ale ne tak výrazně jak očekávaly pesimistické scénáře. Ke konci roku vykazoval stát nezaměstnanost ve výši 4 %, která byla nejnižší v celé Evropské unii. Skokově vzrostlo zadlužení státu. Parlament schválil vládě obří deficit ve výši 500 miliard korun. Ač nakonec dosáhl pouze 367 miliard, jednalo se o jeden z nejrychlejších nárůstů dluhu v rámci Evropské unie. Průměrná mzda vzrostla na 35 611, z jejího nárůstu nepříjemně ukrajovala inflace, která dosáhla 3,2 %.

Místní ekonomiku zastupoval především Obecní obchůdek. Ten zásadně prokázal své opodstatnění v době karantény. Tehdy provozoval zdarma rozvážku zboží pro místní seniory a potřebné. Mnoho obyvatel tehdy přestalo jezdit za nákupy do Chotěboře a vísecký obchod byl opravdu vytížen. Tržby provozovny stále stabilně rostly, i díky tomu, že obchod má své zákazníky i v okolních obcích. Během jara poprvé přesáhly 200 000 korun za měsíc. Paní

prodavačka i po ukončení prvního lockdownu nepřestala rozvážet zboží starším spoluobčanům. Rentabilita prodejny byla posílena krajskou dotací 50 000 korun na plat prodavačky. Přes výše uvedené vykazoval obchod problémy s rentabilitou, kterou řešil finanční výbor.

V obci přes náraz covidu pokračovala i individuální stavební činnost. Na poslední prodané parcele pokračoval ve stavbě rodinného domu Michal Vacek. Střechu na svém domě čp. 63 měnili manželé Málkovi a novou střechu získalo i dům s čp. 2. Pokročila i rekonstrukce hájenky u silnice na Pukšice těsně za katastrem zdejší obce.

Během roku se přes krizi, která citelně zasáhla ekonomiku státu a také rozpočty obcí a krajů, Víse dařilo i po finanční stránce. Přesto, že mohutně investovala, zůstal v jejím rozpočtu nejvyšší finanční přebytek v její novodobé historii. Ke konci roku disponovala obec na svých bankovních účtech rekordní částkou 2 913 761,- korun. Pokleslo také zadlužení Vísky – stav loňského dluhu ve výši 1 240 036,- Kč se podařilo snížit na 938 823,- korun. Celkový dluh Vísky tak po mnoha letech klesl pod jeden milión korun (ve většině let od znovuoobnovení samostatnosti Vísky, respektive od počátku plynofikace, dluh hranici miliónu překračoval, a to často poměrně zásadně). Za zmínku stojí i to, že se obci podařilo během roku získat nad rámec běžného rozpočtu dotace v celkové výši přesahující 2 014 000,- Kč. O úspěchy v boji za získávání dotací se kromě starosty zasloužila ještě Klára Houdková, která dotační tituly pomáhala připravovat.

Mateřská škola

Nejzásadnější událostí roku 2020 v mateřské škole představovala již výše popsaná rekonstrukce jejího interiéru. Na počátku roku se ještě zdálo, že rok bude mít pro školku typický průběh. Děti a paní učitelky v únoru připravily karneval se soutěžemi, písničkami (Haló pane Karnevale, pojd'te dále, pojd'te dále) a také navštívily knihovnu v Malči. Na počátku března se k Mezinárodnímu dni žen učily vyrábět papírové květiny. Do očekávatelného chodu školního roku pak vtrhnul Covid-19 a lockdown. Mateřská škola v něm byla uzavřena již týden po vyhlášení nouzového stavu z důvodu výskytu Covid-19. Paní učitelky se ve škole scházely po skupinách a připravovaly pro děti tematické balíčky pracovních listů, omalovánek a dalších úkolů, které měly přispět k tomu, aby děti nezameškaly didaktickou práci, která pro ně byla naplánována. Škola se po lockdownu otevřela 11. května, ale za přísných hygienických opatření. Protože stále platil nouzový stav, přicházela do školky pouze 1/3 dětí. S postupným uvolňováním opatření jejich počet postupně vzrůstal. V červnu se školka loučila s předškoláky. Z důvodu epidemiologické situace proběhlo loučení na zahradě školy, v obchodě pak bylo tradičně vystavené tablo s fotografiemi odcházejících školáků.

Nový školní rok 2020/21 přivítaly rozzářené oči dětí v novém interiéru budovy školy. Podzimní provoz byl ale poznamenán dalšími lockdowny. Už v září se kvůli zhoršené pandemické situaci nekonalo slavnostní otevření budovy, na které přislíbili účast senátor a starosta Havlíčkova Brodu Jan Tecl a také radní Kraje Vysočina pro školství, mládež a sport Jana Fialová. Z důvodu špatné pandemické situace se také nekonala tradiční mikulášská

besídka a celkový provoz školy byl omezen. Na přelomu listopadu a prosince se škola ocitla v karanténě. Důvodem byl pozitivní nález u zaměstnankyně.

Činnost spolků

Sbor dobrovolných hasičů

Sboru dobrovolných hasičů se v tomto roce podařilo, přes nepříznivá protiepidemická opatření, zajistit několik velmi chválehodných aktivit, za které jim náleží uznání. Svůj rok začali místní hasiči lednovou výroční valnou hromadou. Ta byla tentokrát volební. Z voleb vzešlo následující složení výboru: starosta Jiří David mladší, místostarostka a hospodářka Helena Davidová, velitel sboru Jaroslav Kalvoda, velitel výjezdové jednotky a správce budovy Petr Horník, vedoucí mládeže a správce budovy Helena Davidová a Lukáš David, kontrola účtů Ludmila Paclíková. Na schůzi přijel i velitel okrsku, který ve svém projevu kladně hodnotil především práci sboru s mládeží. Ve sboru nyní pracuje 26 dospělých členů a 13 dětí. Počet dospělých za poslední dva roky výrazně poklesl, protože spousta dlouhodobých členů a činovníků sboru z něj vystoupila na protest proti poměrům, které v něm panují. Jedná se o nemalou personální krizi, byť hasiči doufají, že postupně přibudou noví členové. Naopak počet dětí je na tak malý sbor úctyhodný.

Osmého března na MDŽ členové SDH přichystali vyrábění kytiček. V dopoledních hodinách ho připravili pro děti a paní učitelky z mateřské školy. Na odpoledne pak pro ostatní zájemce. Další naše plánované akce – například velikonoční tvoření a jiné bohužel překazilo rozšíření koronavirové nákazy a s tím spojený dočasný zákaz veškeré činnosti. Přes nepříznivou pandemickou situaci se ale povedlo vyrobit a roznést dárky ke Dni matek. Stalo se tak zásluhou Ludmily Paclíkové a Ivany Němcové, které ručně vyrobily malá mýdla ve tvaru srdce. Tak byla také za dodržení všech epidemiologických opatření roznesena všem matkám a babičkám ve Vísce. Drobná pozornost ve složité době jistě udělala obdarovaným radost. O celé akci pak vyšel krátký článkuček v Havlíčkobrodském deníku Vysočina.

Bohužel na další aktivity se vztahovaly lockdownové restrikce. Veškeré soutěže a akce jak dětí, tak i dospělých byly zrušeny, takže se dočasně nedalo dělat téměř nic. Po letním ukončení pandemických opatření uspořádali hasiči dvoudenní výlet dětí na Pardubicko. Bohužel jeho návštěvnost byla velmi malá. V září se členové SDH účastnili již po osmé celostátní sbírky „Český den proti rakovině“, která byla přesunuta z května na začátek září. Poslední hezkou aktivitu představovalo předávání Betlémského světla den před Štědrým dnem v budově hasičské zbrojnice. Za zmínku hasičského sboru patří i skutečnost, že jeho dlouholetý člen Jaroslav Březina daroval ledvinu svému příbuznému. K neúspěchům místní jednoty patří březnový požár, který vypuknul u domku rodiny Čapkovi v čp. 34. Hořely saze v komíně a z komína šlehal plamen. K požáru dorazili hasiči z Chotěboře a jejich dobrovolní kolegové z Malče. Místním hasičům se nepodařilo nastartovat hasičské auto, takže k požáru dorazili pouze pěšky.

Sokol Víska

Mužský fotbal

Pandemie Covid-19 zasáhla samozřejmě i činnost zdejšího Sokola. Kvůli nařízenému lockdownu došlo nejprve k přerušení a poté ukončení byla druhé poloviny jarní sezóny 2019/2020. S tím, že bylo rozhodnuto, že žádný tým nebude postupovat, ale ani sestupovat. Vísečtí fotbalisté se v neúplné tabulce po půlce sezony umístili přesně v její polovině, tedy na pěkném 7. místě ze 14 družstev. Po sestupu z okresního přeboru se jednalo o poměrně dobrý výsledek.

Nová sezona 2020/2021 pro víseckou mužskou reprezentaci začala velmi dobře, přestože se místnímu týmu před začátkem soutěže moc nevěřilo. Důvodem byla skutečnost, že někteří klíčoví hráči byli dlouhodobě zraněni, jiní odešli, nebo hráli za dorost Ždírcu nad Doubravou. Trenéři ale dokázali vhodně doplnit mužstvo hráči dorostu z Chotěboře, se kterou mají vzájemnou spolupráci. Hráči jako Aleš Nedbal, Aleš Křivský odváděli ve většině zápasů velmi kvalitní výkony i jejich zásluhou skončila zdejší fotbalová reprezentace na 5. místě se ziskem 16 bodů (5 výher, 1 remíza a 4 prohry). V sezóně bylo odehráno pouze 10 zápasů ze 13. Zbývající 3 kola se z důvodu špatné epidemické situace měla odehrát na jaře.

Fotbal dětí a dorostu

Pandemie omezila soutěže i tréninky fotbalu dětí a dorostu. Víska oproti předešlému roku, kdy zde hrála mladší i starší příprava, otevřela pouze přípravku mladší. Zdejší Sokol totiž navázal spolupráci s Chotěboří, kam přesunul fotbalisty své starší přípravy a ve Vísce zůstali pouze nejmladší fotbalisté. Starším žákům se dařilo v Chotěboři, zatímco jejich mladší kolegové za Vísku excelovali v okresním přeboru. Tam zaznamenali skvělý úspěch, protože za podzimní sezónu nebyli ani jednou poraženi. Na trénincích se jich pravidelně scházelo zhruba 13.

Vísecký Sokol pečoval i o dorostenecký fotbal. Víska představovala jednu z mála obcí Vysočiny s tak malým počtem obyvatel, kterou ve fotbale reprezentuje smíšené družstvo dorostu. V tomto roce zdejší Sokol ukončil na Vysočině unikátní projekt spolupráce s TJ Sokol Staré Ransko a Tatranem Ždírec nad Doubravou a uzavřel smlouvu o kooperaci s FC Chotěboř. Díky tomu mohli vísečtí dorostenci nastupovat za chotěbořský dorostenecký klub v příslušné soutěži a zároveň hrát za svůj mateřský oddíl – vísecký A tým. Díky dohodě se tradiční rivalita mezi kluby změnila ve spojenectví.

Rybářský spolek

Rybářský spolek zažil přes covidová omezení úspěšný rok. Jeho hlavní vizitkou byla oprava břehů rybníka Společný. Členové spolku na něm zdarma odpracovali 415 hodin práce. Během něj byly břehy rybníka zpevněny kůrovcovým dřevem, hráz pak betonovými panely a pěti řadami kamene. Finanční náklady na zpevnění hradila obec, která například platila práce

firmy Zemix. Těžký byl především začátek prací, který závisel na ruční práci a zajistili ho kolečko + krumpáč + lopata a palice.

V červnu spolek uspořádal druhý ročník rybářských závodů Vísecký lisec na rybníku Společný. Jednalo se o soutěž v chytání ryb, která probíhala od páté hodiny ranní až do dvacáté večerní. Velké zastoupení v ní měli mimo vícečtí rybáři, kteří také obsadili tři první místa rybářského klání.

Bago klub

Bago klub stihl ještě před příchodem pandemie uspořádat tradiční únorový Bago ples v Hostinci u Fajmanů. Dokázal na něj prodat více než 100 vstupenek, což lze ve víseckých poměrech považovat za velmi solidní úspěch. K úspěchu přispěla i obnovená kapela PUB SESSION COUNTRY BAND z Pardubic. Naopak odpadlo pro bagisty tradiční obcházení Visky s pomlázkou během Velikonočního pondělí, protože lockdown tuto tradici po mnoha desetiletích znemožnil svým zákazem shromažďování.

Společenský a kulturní život v obci a okolí neorganizovaný místními spolky

Každoroční čilý společenský život ve Vísce, který se tradičně vyznačuje velkou pestrostí, byl v tomto roce bohužel zásadně omezeno epidemií Covid-19. Většina akcí, které zdejší spolky, obyvatelé či obecní úřad organizují, nemohly proběhnout, nebo musely být odloženy. Ve svých tradicích tak pokračoval společenský život především na počátku roku do vypuknutí pandemické situace. Nový rok ve Vísce přivítal slavnostní ohňostroj, který za účasti více než stovky přihlížejících proběhl na místním fotbalovém hřišti. Ve stejném týdnu se do Visky vrátila krásná tradice chození tří králů. Při nich dvě skupiny dětí převlečených za Kašpara, Melichara a Baltazara obcházely zdejší usedlosti, aby za zpěvu koledy a přepisování letopočtů nad vchodovými dveřmi popřáli domácím vše nejlepší do nového roku. Během zimních měsíců také postupně proběhly schůze zdejších spolků.

Od poloviny března nastoupila tvrdá omezení a společenský a sportovní život se začal pomalu obnovovat až od konce května či během června. Tehdy také mohl po mnoha týdnech otevřít své brány Hostinec u Fajmanů.

V době letního rozvolnění se ve Vísce ke slovu dostala i kultura. Stalo se tak díky aktivitám Okrašlovacího spolku Poštolka, který 8. srpna uspořádal ve zdejším mlýně koncert Písně a tance barokní Francie. Letní koncerty Poštolky se pomalu stávají pravidelnou letní kulturní událostí, za jejíž organizaci patří poděkování paní Ivě Georgievové.

Počasí

Rok 2020 přinesl relativně teplé počasí, které po několika suchých letech bylo naštěstí bohaté na srážky. Ohledně průměrných teplot se jednalo o pátý nejteplejší rok od roku 1961, kdy započala tradice měření tohoto ukazatele. Průměrná teplota dosáhla 9,3 °C.

Leden byl poměrně teplý a nadprůměrně suchý. Přinesl mrazivé noci, při kterých se ale teplota držela poměrně těsně pod nulou. Nejchladnější noc přišla s mrazem pouhých $-6\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ve dne rtuť teploměru většinou vystoupala těsně nad nulu, mrazivých dní bylo jen několik na začátku měsíce. Sníh ve Vísce napadl pouze jako poprašek na konci měsíce. Od druhé dekády se ale držel na Železných horách, které se tyčily nad Vískou jako zasněžená dominanta a budily závist mezi zdejšími příznivci zimních sportů a zimních scenérií.

Únor přinesl teplé a velmi vlhké počasí. Teplota zůstávala nad nulou, nebo na nule všechny únorové dny a často nemrzlo ani v noci. Srážky padaly většinou ve formě deště, pokud přišel sníh, tak prakticky ihned roztál. 10. února přešla nad Vískou vichřice Sabine, ale na rozdíl od mnohých částí Vysočiny zde nenapáchala žádné škody.

Zatímco únor budil dojem již jarního měsíce, v březnu se často zdálo, jakoby se zima nechtěla pustit své nadvlády nad počasím. Měsíc tak vykázal 18 mrazivých nocí a ještě 24. března teplota v noci klesla na $-8\text{ }^{\circ}\text{C}$. Někteří zdejší obyvatelé již v únoru sázeli salát do svých skleníků v březnu je pak na noc zahřívali pomocí svíček.

Duben přinesl několik vpádů mrazu do vísecké kotliny. V aprílový den teplota v noci poklesla na $-9\text{ }^{\circ}\text{C}$ a během prvních třech týdnů mrzlo v noci opakovaně. Apríl přinesl ještě šest dní, kdy mrzlo i ve dne. Poslední dekáda měsíce proběhla ve znamení rychlého oteplení a na konci měsíce dosáhla teplota ve Vísce už téměř letních $21\text{ }^{\circ}\text{C}$. Za celý měsíc pršelo pouze jednou, což prohlubovalo sucho z března, ledna a také předešlých let. Dle klimatologů se sucho kumulovalo již od roku 2015. Mnohé české řeky se tak v dubnu ocitly na hranici sucha, co se běžně stává až koncem léta. Půdní vody dle hydrologů stačily pouze na dny či týdny a hrozilo usychání vegetace.

Květen přinesl poměrně chladné dny i noci. Teplota pouze čtyřikrát vystoupala nad $20\text{ }^{\circ}\text{C}$. Z důvodu nedostatku podzemní vody vydala obec již v květnu zákaz zalévání, mytí aut a napouštění bazénů. Květen naštěstí přinesl vícekrát déšť, takže deficit půdní vláhy byl částečně vyřešen. Značně deštivý byl zejména konec měsíce.

Červen přinesl v hojné míře potřebné srážky. Do poloviny měsíce pršelo nadpoloviční většinu dní, teplotně se jednalo o průměrný měsíc, teplota vystoupala nejvýše na $29\text{ }^{\circ}\text{C}$. V jeho polovině přišly povodně, které vyplavily některé obce na Chrudimsku. Měsíc do velké míry zlikvidoval srážkový deficit, který se vytvořil od počátku ledna.

I červenec se do meteorologických záznamů zapsal jako srážkově bohatý měsíc. Medard nespouštěl z rukou otěže vlády nad počasím a slunečná byla až poslední dekáda měsíce. Tropickou teplotu v podobě $31\text{ }^{\circ}\text{C}$ jsme ve Vísce naměřili až na samém konci měsíce.

Srpen se zapojil do řady srážkově nadprůměrných měsíců. Hranici tropického dne překonaly zdejší teploměry pouze jednou a měsíc se tedy jevil jako teplotně spíše podprůměrný. Velmi hezké počasí přineslo září. To probíhalo ve znamení babího léta a vesměs vykazovalo nadprůměrné teploty. Ty se kromě posledních pěti dní zpravidla pohybovaly okolo $20\text{ }^{\circ}\text{C}$, 5x přesáhly hodnotu $25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Měsíc byl opět bohatý na srážky, ale většinu dní panovalo krásné slunečné počasí.

Říjen přinesl již pokles teplot, byť se vesměs držely nad $10\text{ }^{\circ}\text{C}$. Noc na státní svátek přišla do Visky s první jinovatku. Počasí opět bylo nadprůměrně deštivé. A to natolik, že se ve dnech 13. a

14. 10. vylila ze svých břehů Doubrava a zatopila přilehlé louky tak, že těsně dosahovala úrovně silnice z Vísky do Malče.

Deštivé počasí přešlo z října i do listopadu. Opakující se srážky vedly ke zpoždění zemědělských prací, pozdě se například sela ozimá pšenice, posunuta byla také sklizeň brambor. Měsíc přinesl sedm mrazivých nocí, ale ve dne také příjemnou teplotu 15 °C. První sněhové vločky zaznamenala Víska 20. listopadu.

Poslední měsíc roku přinesl poměrně teplé počasí. Ranní mrazíky se objevily na začátku měsíce a poté až po vánočních svátcích. Odpolední teploty zůstávaly nad nulou, sníh se objevil 3. prosince ale pouze jako poprašek. Vánoční svátky proběhly jako obvykle „na blátě“.